

32002R0563

L 86/5

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

3.4.2002

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 563/2002
z dnia 2 kwietnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 466/2001 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do zanieczyszczeń w żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 315/93 stanowi, że muszą zostać określone najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w celu ochrony zdrowia publicznego.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 466/2001 ⁽²⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 472/2002 ⁽³⁾, ma zastosowanie od dnia 5 kwietnia 2002 r., zastępując rozporządzenie Komisji (WE) nr 194/97 z dnia 31 stycznia 1997 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych ⁽⁴⁾, zmienione w szczególności rozporządzeniem (WE) nr 864/1999 ⁽⁵⁾ ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy azotanów w sałacie i szpinaku.
- (3) Państwa Członkowskie są zobowiązane przedstawić wyniki monitorowania i przedłożyć sprawozdanie w sprawie podjętych środków i postępu w odniesieniu do stosowania kodeksów dobrej praktyki rolniczej w celu zmniejszenia poziomów azotanu. Wykorzystując te informacje, Komisja dokonuje, co trzy lata, a po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 2002 r., przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów azotanów w sałacie i szpinaku, uwzględniając ogólny cel zmniejszenia wspomnianych poziomów.
- (4) Coroczne dane monitorowania od Państw Członkowskich wykazują zmniejszenie poziomów azotanów w sałacie. Mniejsze najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych rodzajów sałaty są rozsądnie osiągalne w oparciu o dobrą praktykę produkcyjną. W niektórych regionach poziomy azotanów są często wyższe niż określone w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 466/2001, chociaż ogólna tendencja wykazuje, że poziomy azotanu w sałacie zmniejszają się. Poziomy azotanu w szpinaku nie wykazują

wyraźnej tendencji malejącej. Niektóre Państwa Członkowskie powinny utrzymać ustanowiony okres przejściowy w celu zezwolenia na wprowadzenie do obrotu w kraju sałaty i/lub szpinaku uprawianych i przeznaczonych do spożycia na ich terytorium. Dla sałaty ten okres przejściowy powinien zostać czasowo ograniczony, jednakże dla szpinaku końcowa data nie jest jeszcze przewidziana.

- (5) Rozporządzenie (WE) nr 466/2001 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 466/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W uzasadnionych przypadkach Państwa Członkowskie mogą zezwolić na okres przejściowy na wprowadzenie do obrotu świeżej sałaty i świeżego szpinaku, uprawianych i przeznaczonych do spożycia na ich terytorium, o wyższych poziomach azotanów niż ustalone jako najwyższe dopuszczalne poziomy w ppkt 1.1 i 1.4 Załącznika, pod warunkiem że stosowane są kodeksy dobrych praktyk rolniczych w celu osiągnięcia stopniowego postępu zmierzającego do uzyskania poziomów zanieczyszczeń określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Okres przejściowy:

- a) w odniesieniu do sałaty — upływa dnia 1 stycznia 2005 r.;
- b) w odniesieniu do szpinaku — zostanie poddany przeglądowi najpóźniej do dnia 1 stycznia 2005 r.

Państwa Członkowskie co roku powiadamiają inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o krokach podjętych w celu wprowadzenia w życie akapitu pierwszego.”;

- 2) sekcję 1 załącznika I zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 16.3.2001, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.1997, str. 48.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 27.4.1999, str. 16.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 kwietnia 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 466/2001 sekcja 1 dotycząca azotanów otrzymuje brzmienie:

Produkt	Najwyższy dopuszczalny poziom (mg NO ₃ /kg)	Metoda pobierania próbek	Referencyjna metoda analityczna
„1.1. Szpinak świeży ⁽¹⁾ (<i>Spinacia oleracea</i>)	Zbierany od dnia 1 listopada do dnia 31 marca	3000	Dyrektywa Komisji 79/700/EWG ⁽²⁾
	Zbierany od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października	2500	
1.2. Szpinak konserwowy, głęboko mrożony lub mrożony		2000	Dyrektywa 79/700/EWG
1.3. Sałata świeża (<i>Lactuca sativa</i> L.) (szklarniowa i gruntowa) oprócz sałaty wymienionej w ppkt 1.4	Zbierana od dnia 1 października do dnia 31 marca:		Dyrektywa 79/700/EWG. Jednakże minimalna liczba jednostek na próbkę laboratoryjną wynosi 10
	— sałata szklarniowa	4500 ⁽³⁾	
	— sałata gruntowa	4000 ⁽³⁾	
	Zbierana od dnia 1 kwietnia do dnia 30 września		
	— sałata szklarniowa	3500 ⁽³⁾	
	— sałata gruntowa	2500 ⁽³⁾	
1.4. Sałata lodowa ⁽⁴⁾	— sałata szklarniowa	2500 ⁽³⁾	Dyrektywa 79/700/EWG. Jednakże minimalna liczba jednostek na próbkę laboratoryjną wynosi 10
	— sałata gruntowa	2000 ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Najwyższe dopuszczalne poziomy dla świeżego szpinaku nie mają zastosowania do świeżego szpinaku poddanego przetworzeniu, który jest bezpośrednio przewożony luzem z pola do zakładu przetwórczego.

⁽²⁾ Dz.U. L 207 z 15.8.1979, str. 26.

⁽³⁾ W przypadku braku odpowiedniego etykietowania, wskazującego na metodę produkcji, ma zastosowanie dopuszczalny poziom ustalony dla sałaty gruntowej.

⁽⁴⁾ Opisana w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1543/2001 z dnia 27 lipca 2001 r. ustanawiającym normy handlowe w odniesieniu do sałaty i endywii o karbowanych liściach i endywii szerokolistnej (Batavian) (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, str. 9).”